

1888-02-20

þý £ ¬ » Å 1 3 ¾ - ± Å . 1 6 3

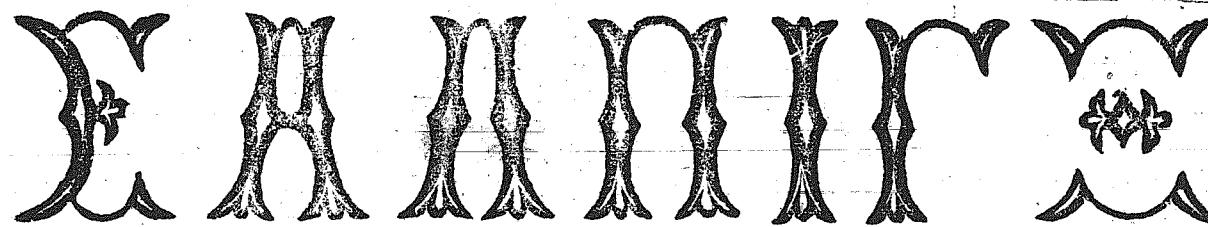
Library of Neapolis University Pafos

---

<http://hdl.handle.net/11728/10315>

*Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository*

Συνδρομή έτησία  
προπληρωτέων.  
Εν ταῖς πόλεσι  
τῆς Κύπρου Σελ. 8  
Εν τοῖς χωρίσις 6  
Ἐν δὲ τῷ ἔξω-  
τερικῷ φρ. 15



Καταχωρήσεις προ-  
πληρωτέων. Εἰδωποι-  
σεις καὶ διατριβαὶ κατ'  
ἀποκοπήν. Ἀρθρα  
σύμφωνα τῷ προγράμ-  
ματι τοῦ φύλλου κατα-  
χωρίζονται ὡρεάν

## ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

### ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Έκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ — Editor S. HOURMOUZIOS.

#### ΤΙ ΔΕΟΝ ΓΕΝΕΣΘΑΙ. (συνέχεια).

Εἶπομεν ἄλλοτε ὅτι οἱ δύο τῶν ἀγαθῶν συμβαλλομένων, πωλητοῦ καὶ ἐνοικιαστοῦ, ὃν εὔτε δὲ εἴς οὔτε δὲ ἄλλος εἶχον ἢ ἔχουν δικαιώματα φυσικῆς ἐπικυριαρχίας, προσεπάθησαν νὰ ἀπατήσωσι καὶ ἀφέθησαν νὰ ἀπατηθῶσι γάριν τοῦ συμφέροντός των καὶ ἀφοῦ μάλιστα ἡ βάλιη θὰ προτεγίνετο, εἰς τρίτον. ΗΙΙΙλη ἀφ' ἑνὸς, πείσασα τὴν Ἀγγλίαν νὰ πληρώνῃ κατ' ἔτος ἀπέναντι τοῦ χρέους της 92 γιλ. λίρας διὰ νὰ μὴ ἐνογλήσται ἀπὸ τοὺς δανεισταὶς ἐκείνους, ἔχαιρε βεβαίως ἐπὶ τῷ κατορθώματι, διότι μόλις καθαρὸν εἰσόδημα θὰ εἴχε κατ' ἔτος 30-40 γιλ. λίρας. Η Ἀγγλία ἀφ' ἑτέρου, πείσασα τὴν Τουρκίαν νὰ παραγωγήσῃ εἰς αὐτὴν τὴν Κύπρον γάριν τῶν πολιτικῶν σκοπῶν της ἥγαλλετο βεβαίως ἐπὶ τῷ τεγνάσματι. Ἄλλη ἡ χαρὰ τοῦ ἑνὸς καὶ ἡ ἀγαλλίασις τοῦ ἄλλου ὠκοδομήθησαν ἐπὶ τῆς γυμνότητος καὶ καταστροφῆς τῶν Κυπρίων, καὶ, διὰ νὰ μὴ διακοπῇ ἡ χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις ἐκείνων, πρέπει ὁ Κύπριος νὰ πεινᾷ καὶ νὰ γυμνητεύῃ αἰώνιως.

Ο εἰς λοιπὸν πιθαγὸν νὰ εἴπῃ. «Ἐφθασα καὶ ἐδεσμεύθην εἰς τὸ ἔγγραφον καὶ εἶνε ἐντροπὴ νὰ ἀναιρέσω τὴν ὑπογραφήν μου»· καὶ ἀδιάφορον κατὰ πόσον εἶνε ἐντροπὴ δι' αὐτὸν νὰ πεινᾷ νὰ κλαίῃ καὶ νὰ δύσηται λαδεῖ, ὑπὸ τὸ σκῆπτρόν του εὑρισκόμενος. Ο ἄλλος πιθανὸν νὰ ἀπαντήσῃ, «ἀδιάφορον δι' ἐμέ· ἀς ἔκαμνες καλὰ τοὺς λογαριασμούς σου πρὶν βάλης τὴν ὑπογραφήν σου· τὸ ποσὸν τὸ ἀπαιτῶ σωστόν». Τί πρέπει λοιπὸν νὰ γείνῃ;

Ἐν τοιωτῇ δυσχερεῖ περιπτώσι μόνη ἔνδοξος διεξόδος διὰ τὴν Ἀγγλίαν εἴνε καθ' ἡμᾶς ἢ ἔξης.

Η νὰ παραγωγήσῃ ἡ Ἀγγλία τὴν Κύπρον εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ τὰς αὐτὰς συνθήκας, νὰ ἔνε δηλ. ὑπόγρεως ὡς ἡ Ἀγγλία νὰ τὴν ἐπιστρέψῃ πάλιν εἰς τὴν Τουρκίαν, ἀμα ὡς φύλετον ἀρήσται ἡ Ρωμαία τὸ Βατοῦρ τὸ Κάρε καὶ τὸ Ἀρδηγάν καὶ νὰ καταβάλῃ τὸ αὐτὸ ποσὸν εἰς τοὺς δανειστὰς τῆς Ηλύστης, ἡ οὐ γεράτησῃ εἰς τὴν οἵστεν αἰστοφράκην. Ήτα δὲ τὸ ξένο τὸ ἀλλο αἰστοφράκη τῇ θείᾳ συνάδει, νὰ γένη πάντοι οὗτοι πάντα-

εῖσιν, ἵτοι κυριώτεροι ὅροι νὰ ἔχωσιν ὡς ἔξης:

1. Η Κύπρος νὰ διατελῇ πάντατε ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἀγγλίας.

2. Νὰ διατηρῇ ἡ Ἀγγλία εἰς τὴν νῆσον λιμένα διὰ τὰ πολεμικὰ πλοιά της, καὶ νὰ ἔνε ἐλευθέρα νὰ ἀποβιείται καὶ νὰ διατηρῇ ἐπὶ τῇ νήσῳ ὅστις αἱ πολιτικαὶ περιστάσεις τὸ ἀπαιτήσουν, ὅσον στρατὸν θέλει.

Τῇ μόνῃ αὕτη λύσις ἡτοι καὶ τὸ διεθνεῖ τῆς Μ. Βρεττανίκης θὰ δέξαται καὶ τὸ γόντρόν της θέλει ἀνυψώσει εἰς βαθύδον μέγα, θέλει προξενήσει εἰς τὴν Κύπρον πρὸς τοὺς ἄλλους μυρίοις καλοῖς καὶ τὸ μέγιστον τοῦτο, ὅτι αἱ δαπάναι τῆς διεικήσεως θὰ ἐλαττωθῶσιν εἰς τὸ ημισυ, οὕτω δὲ θὰ δυνηθῇ ὁ λαδεῖ ν' ἀνασάνη δλίγον καὶ νὰ σηκώσῃ κεφαλήν. Ημεῖς ἀρκούμεθα εἰς τοῦτο καὶ μόνον πρὸς τὸ παρόν καὶ κατόπιν πάλιν ὁ τὰ πάντα μεταβάλλοντα καιρός θὰ μάς διδάξῃ τί πρέπει νὰ πράξωμεν.

Πιλον λοιπὸν ὑπάρχει κωλυμα πρὸς μίαν τοιαύτην λύσιν; Οἱ πολιτικαὶ σκοποὶ, γάριν τῶν ὅποιων ἐλαθεν ἡ Ἀγγλία τὴν Κύπρον θὰ ἐξακολουθῶσιν οἱ αὐτοὶ, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου θὰ λεῦκῃ τὸ παράπονον τῶν Ἀγγλων φυρολογουμένων διτι καταβάλλουσι κατ' ἔτος ἐκ τοῦ ταμείου των 30 καὶ 40 καὶ 50 γιλ. λίρας πρὸς ἀπόσθετιν τοῦ ἐλλείμματος. Ἀφ' ἑτέρου δὲ πάλιν ἡ Τουρκία δὲν θὰ δυσαρεστηθῇ, διότι ἡ αὕτη σύμβασις θὰ λιγύῃ καὶ τὸ αὐτὸ ποσὸν θὰ πληρόνεται εἰς τὸ χρέος της. Ισως μάλιστα ἡ Πύλη θὰ εὑγαριστηθῇ κάλλιον διὰ μίαν τοιαύτην τροπήν. Ισως ἔνεκκ τῆς ὁσημέραι αὐξούσης φιλίας τῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, θὰ ἥρεσκεν εἰς αὐτὴν ἡ πρώτη μάλιστα λύσις.

Οἱ διότι παθοῦμεν μίαν τοιαύτην λύσιν, ἀλλ' ὡς ἐκ τῆς καταστάσεως εἰς ἣν τὰ πράγματα τῆς Κύπρου εἰρίσκονται σήμερον, οὐδεμίαν ἄλλην λύσιν προβλέπομεν ἰκανήν νὰ διορθώσῃ αὐτὰ.

#### ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΜΑΣ.

Ἄπο τῆς παραλίθιστης Τετάρτης συνήλθε καὶ πέμπτη ἡ Βυζαντίου μας, δύος ἀκούση τὴν ἐγερτικὴν λόρην, συντάξη τὴν ἀπόστημα, διαρρήψην παντούδειον διὰ τὰ ἔργα καὶ πέλεια τῶν προστούτων πάνουτον, φέρειν κάλεις διὰ τὴν συρρήψην, καὶ περιπτέλειαν νὰ διεν-

ση χρησμούς, ἐκφράσῃ εὐχὴς διὰ νὰ ἀκούσῃ τὸ «Ἀληγ» καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις θεούσι καὶ μεθιδιαὶ τὸ πολιτευματικά ὑπὲρ μίας φυγίαν ἔδοσην ἥμεν ἐκ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων, ψυχίων, ἐγκλείσοντος ἐν αὐτῷ τοῦ . . . σχυλιέρον.

Διπούμεθα διτι τῶν ἐντίμων ἀντιπροσώπων μας ἡ γνωσὴ φιλοπατρία κατανάλισκεται, ἐξαπούμεθαι καὶ ὑπὸ φοβεράν τίθεται δοκιμασίαν. Διπούμεθα αἰσθανόμενοι τὴν λύπην των ὅτις μὲν βούλονται οὐ δύνανται, ως δὲ δύνανται οὐ βούλονται νὰ πράξωσιν ὑπὲρ τῆς ταλαιπωρευμένης πατρίδος.

Τινές, δι' ὧν ὁ δρότης τῶν φρονημάτων καὶ ἡ φιλοπατρία κενταύετος πάσης ἀμφισβητήσεως ἐψέξαν τὰς πρὸς ὑπόδοχήν τοῦ Μ. Αρμοστοῦ ἐνεργείας ταῦς διοίας ἀλλη μερὶς ἐνέκρινεν ὑπὸ ἀλλην ἐποψιν. Ημεῖς τολμῶμεν νὰ εἰπωμεν διτι κατόπιν τῶν συλλαλητηρίων καὶ τῶν ψηφισμάτων δι' διανοιας εἰς τὴν οὐδητοῦμεν τὴν χορήγησιν εύρυτέρων δικαιωμάτων εἰς τὴν Βουλήν μας, καὶ δι' διανοιας εἰς τὴν ἐχαρακτηρίζομεν αὐτὴν ως δλως ἀνίκανον καὶ ανίσχυρον ως ἔχει πρὸς τὸ νὰ πράξῃ τι καλόν, τολμῶμεν λέγω, νὰ εἰπωμεν διτι δὲν ἐπρέπει νὰ συνελθετούτε η Βουλή, ἀγριες οὐ δοθῇ μία απάντησι, εἰτε εἰς τὰ ψηφισματα εἰτε εἰς τὰ υπομνήματα τὰ διοία εἰτομάζουν αἱ σχηματισθεῖσαι Επιτροπαί.

Ἐν τούτοις οἱ τοῦ λαοῦ αὐτιπρόσωποι τὴν πρόσχληστην τῶν εἰς τὸ Νομοθετικὸν, ως ἔσθενη φωνὴν τῆς πασχούσης πατρίδος θειωροῦντες, καλοῦσαν αὐτὸὺς δπως ἐκ τοῦ σύνειγυς σπουδάστων, δι' τοῦ μή τι ἄλλο, τὰς πηγὰς τῶν κακουχιῶν της, προστήλον πάνυ προθύμως, Κύριος ὅμως οὐδὲ κατὰ πόσον ἡ συναίσθησις τοῦ καθηκοντάς των ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ συναίσθησις τῆς ἀδυναμίας των ἀφ' ἑτέρου γεννᾷ ἐν τῇ ψυχῇ των τὴν θλίψιν καὶ τὴν ἀπογνωσιν.

Εὐχόμενοι νὰ ἔργεται τελευταῖς τῆς τυνόδος αὐτη τοῦ νομοθετικοῦ μὲ τοὺς περιορισμούς του καὶ τὰ δεσμά του, μίαν παράχλησιν ἀποτείνομεν τοῖς κ. κ. βουλευταῖς, νὰ μή καμνωσι τούλαχιστον αἱ πουσιάς ως ἄλλοτε.

Ἐν τῷ τελευταῖς φύλλῳ τῆς «Ἐνώσεως» εἰδομεν τοὺς λόγους τῆς καραβιτήσεως τοῦ κ. Ζ. Δ. Πιερίδου ως μέλους τῆς Επιτροπείας Λάρνακος. Καὶ ἐν ταῖς εῆλαις ἡμῶν καὶ ἐν ἀλλοις ἴπποτοῖς δύλλοις ἐξετέθησαν ἡδη ίκανοι λόγοι δι' διανοιας ἡ εἰς τὸν Μ. Αρμοστὴν υπόδοχή ἐθεωρήθη ὑπὸ τῶν Δῆμων τῆς Νήσου συνετῆς τοῖς τελευταῖς παραπόνοις τοῦ τόπου καὶ ἀπόδεξις διτι την τῶν ἑγρίτων ἔτηντα, διπνα συνηγράφηται ἐγχάρτως ὑπὲρ εἰτε εἰς τὸν παντούδειον διὰ τὰ ἔργα καὶ πέλεια τῶν προστούτων πάνουτον, φέρειν κάλεις διὰ τὴν συρρήψην, καὶ περιπτέλειαν νὰ διεν-

κρουστιν τῶν κατὰ τῆς ὑποδεγχῆς ὑπὸ τοῦ ἀξι-  
οτίμου Κυρίου λεγέντων, ἐκρράξουμεν μόνον  
βαθεῖκαν λύπην ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ παραστάσει, τοῖς  
οἱ διδόμενοι λόγοι ήκιντα ικανοποιοῦσι τοὺς ἐ-  
κτιμήσαντας τὰς ὑπηρεσίας τοῦ παρασιτουμέ-  
νους καὶ διὰ τῶν ἐκλογῶν των ζητήσαντας  
νῦν τεύτες. Τὸ πρᾶγμα δὲν φαίνεται ἡμῖν  
ὅμως διδιόρθωτον καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ἡ γυναικὴ  
φιλοπατρία τοῦ κ. Ζ. Δ. Ηιερίδου θέλει ὑπε-  
ρισχύει τῆς ἐπὶ διαφωνίᾳ ὅργης του, ἀναμέ-  
νομεν δὲ νὰ ἴδωμεν αὐτὸν καὶ τὴν φοράν  
ταύτην συνεργαζόμενον μετ' ἀξιοτίμων συν-  
αδέλφων ὑπέρ τῆς ταλαίνης πατρίδος μας.

‘Ομολογουμένως κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ’ ἥν  
ἥδη ζῶμεν μεγάλη ὥιμησις ἐδόθη πρὸς διάδο-  
σιν τῶν φώτων καὶ ἔξαπλωσιν τῶν γραμμά-  
των διὰ παντοίων εὐμεθόδων τρόπων.

Πρὸς τοῖς ἀλλοῖς τλείσοις ἐκδιδομένοις  
περιοδικοῖς— «Ἐσπέρω» καὶ «Κλειστό» τῆς  
Λειψίας καὶ «Ἐσίφη» τῶν Αθηνῶν καὶ λοιποῖς  
ἀλλοῖς— ἔξι δὲ ὡς ἀπὸ φωτοδότου πηγῆς ἀρύ-  
εται πᾶς τις διαφύόρους γνῶσεις, μετὰ γαρδίς  
βλέπειμεν προστιθέμενα καὶ ἄλλα ἔξια λόγου  
περιοδικά, τὰ δόποια συνιτωμένη εἰς πάντα σύμφωνο  
πον ποθεῖντα ὑγιῆ διδασκαλίαν καὶ τερπνάς  
καὶ ὠφελήμους γνώσεις.

‘Η ἀξίοτ. σύνταξις τῆς ἐριτίμου ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος « Ἀχροπόλεως » ήρξατο τῆς κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἔκδοσεως περιοδικοῦ πλήρους ὡφελίμων καὶ τερπνῶν φιλοσογικῶν καὶ ἐπιτημονικῶν γνώσεων ἀντὶ τῆς ἀσημάντου ἐτησίας συνδρομῆς 8 φράγκων, ἐνώ διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῆς « Ἀχροπόλεως » πέμπεται δωρεάν. ‘Αντὶ τῆς εὐθυγοτάτης ταύτης ἀξίας δύναται τις νῦν ἔχη εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἔνα τέμον εἰς συγκριτικά μέγα λαμπροῦ περιοδικοῦ.

‘Ο δὲ ἀξιότ. κ. Ξένοφῶν Δ. Ζύγουρας καθηγητῆς ἦρξατο τῆς κατὰ μῆνα ἐκδόσεως «Βιβλιοθήκης τοῦ Ἑλληνικού λαοῦ» ἐκ τευχῶν ἔχόντων 62 σελίδας καὶ ἐμπεριλαμβανόντων πλείσια ὅσα περὶ μορφώσεως, παιδείας καὶ ἀγωγῆς διὰ γλώσσης καταληπτῆς εἰς τὸν λαὸν, ἀντὶ 25 μόνον λεπτῶν κατὰ μῆνα, ἥτοι φράγκων χρ. 2 1]2 κατ’ ἔτος. Συνιεώμεν θερμῶς εἰς τὸν λαὸν τῆς Κύπρου μάλιστα, ὅσις ἀνοήτως δαπανᾷ τὰ γράσιά του εἰς τὸν ἀγοράζει τὰ ἀνδύτια καὶ ἀσκεπαβίβλια τοῦ Ἐρωτοχρίτου, τοῦ Μπελτόρδου τοῦ Σιντίπα καὶ ἄλλα, τὰ διοῖα ἀντὶ να ωφελήσωσι βλάπτουσι μεγάλως, νὰ ἐγγραφῶσται συνδρομητὰ εἰς τὴν ἀξιόλογον «Βιβλιοθήκην» τοῦ κ. Ε. Δ. Ζύγουρα, διότι ἀντὶ 2 1]2 φράγκων τὸ ἔτος θὰ ἀναγινώσκῃ κατὰ μῆνα πράγματα ἀρκετά ὡραῖα καὶ διδακτικώτατα. Τὸ πρῶτον τεῦχος ἔξεδόθη τὴν 1 Ἱανουαρίου καὶ περιέχει πλέοντας «περὶ μορφῶσεως καὶ παιδείας», τὸ δὲ δεύτερον ἔξεδόθη τὴν 2 Φεβρ. ἐπιγραφόμενον «Τὸ Βιβλίον τοῦ ἀνδρός». Κατὰ μῆνα θέλομεν δημοπιεύει τὴν ἐκδόσιν τῆς Ἰδινωφελοῦς ταύτης βιβλιοθήκης. Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται καὶ παρ. ἡμῖν. Οὐδελόμενος δύναται νὰ λάβῃ καὶ τὰ προεκδόθειντα συλλέκται. Τὸ ζεύγον τοῦ τοῦ κ. Ε. Δ. Ζύγουρα θὲ προκατηγόρων τὸν λαὸν μας διὰ πολλῶν γραμματάτων βιβλίων πρὸς ἀνάγνωσσα, διὰ πανούτες δέσμων τῆς ὁλοθείρης, διὰ πάντα Σ. Λαζαρίου καὶ τοῦ πανεπιστημίου τῶν διδακτορῶν πολὺ πολλούς

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κατὰ τὸ τελευταῖον δικτάημα τὸ  
καιρός μας ἵνα ἀρετὰ τρίνυμούς θέσῃ,  
Βρογγαὶ δὲ καὶ γάλακτι καὶ γάνθες ἔ-  
γειναν ἀρκεταῖ, καθ' ᾧ δὲ μανήναρχεν-  
πλημμύρισαν καὶ οἱ ποταμοὶ τὴν Με-  
σαορίαν. Αἱ τελευταῖαι φυέσαι ἦσαν οἱ  
ἄνωρέστεραι τοῦ γειτωνός μας.

\* \*

Αἱ ἐπὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου συγ-  
ματισθεῖσαι ἐπιτροπαὶ τῶν διαφόρων  
πόλεων συνέργονται εἰς Λευκωσίαν ὅ-  
πως ἀπὸ κοινοῦ σκέψθωσι καὶ συντά-  
ξωσι τὸ παρχύπριον ὑπόμνημα. Κατὰ  
τηλεγράφημα ἐν τῇ πρωτευούσῃ πρόδε  
τὴν ἐνταῦθα ἀξιότ. κ. Δ. Χατζηπαύλου,  
ἥμέρα καθ' ἣν θὰ συνέλθωσιν, ὥρισμη ἡ  
προσεγγής Ηέρυπτη.

\* \* \*

Είχομεν μέχρι αύταί των ἐκθρόάσταντες  
εἰς τὸ παρελθόν φύλλον τὴν πεποιθησίν  
μας δὲ ή A. E. ή M. Ἀρμοστής θὰ δι-  
ατάξῃ νὰ ἐπιστραφῇ τὸ πρόστιμον εἰς  
τοὺς ἐνταῦθα ἐμπόρους, τῶν δπαίων  
κατεγγέλθησαν τὰ ξένα ἀργυρᾶν νομί-  
σματα. Ἰδοὺ τὶ ἀπαντῶμεν περὶ τούτου  
εἰς ἐπιστολὴν σταλεῖσαν ἡμῖν ἀνωνύμως  
ἐκ Λευκωσίας.

« Ἐπειδὴ οὖτη ἀπεφασίσθη δημοσίᾳ  
ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου Λεμπροῦ ὅτι φέ-  
κατόχη ἔειναν ἀργυρῶν νομισμάτων ἐν  
Κύπρῳ εἰναι παράνομος, καὶ ἐπειδὴ ἀ-  
πας ὁ ἀργυρος σύντος ἐξάγεται, οὐ ηδη τῆς  
Νήσου, δὲ Μ. Ἀρμοστῆς εὐηρεστήθη νόμος  
παραγγελήσῃ τὸ ἐπὶ τῶν ἐναγόμενων εἰς  
Λεμπροῦ πρόστιμον ».

Η ἀπόφασις αὗτη τῆς Α. Ε. τοῦ Μ.  
Ἀρμοστοῦ ἀποδεικνύει δεόντως τὰ φι-  
λοδίκαια αἰσθήματά τού.



**ΕΚ ΤΗΣ «ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ»**

Ἐνώπιον τοῦ νομοθετικοῦ θὰ τεθῶσι πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ ἔξης νομοσχέδια.

1. Νόμος κανονιζών τὴν κατοχὴν καιχρῆστων δπλων.
  2. Νόμος προνοῶν διὰ τὴν γενικήν  
ἐπανεκτίμησιν τῶν ἀκινήτων ἀπὸ και-  
ροῦ εἰς καιρὸν διὰ τὴν φορολογίαν.

Ο κ. Κ. Μιτοῆς γραμματεὺς καὶ  
διερμηνεὺς τοῦ διοικητηρίου Λάρνακος  
ἔχει προγονούμενην ὑπηρεσίαν ὡς διερ-  
μηνεὺς καὶ γραμματεὺς τοῦ διοικητη-  
ρίου Κερυνείας ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1885.

\* \* \*

Καθ' ἡ πληροφορίμεθα δὲ Μ. Ἀρ-  
μαστής ἐν τῷ λόγῳ του συνέστητε τὸν  
τούτον ἐπιβίβων τοῦ νομοσυγεδίου  
«περὶ προστάτικῶν τῶν ζώων» καὶ τοῦ  
«περὶ ρεταῖδος» τοῦ δεκάτες τῶν  
λεπτῶν διάθεσιν. «Πάντα δὲ τοῦ  
πελλού πανταχοῦ τῶν καταπραγ-  
μάτων

| υγθῶσι μεγαλείτεροι φύλακαι.

Δέν ἐλάθομεν εἰπέτι τὸ κείμενον τοῦ  
λόγου, ἀλλ' ἐν ἀληθεύῃ ἢ πρότασις  
αὗτη τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ, καὶ ἐὰν τὸ  
μὲτον τοῦτο εἴνε συντελεστικὸν πρὸς  
ἔξαλειψιν τῶν κακουργημάτων, ἀπο-  
ροῦμεν πῶς δὲν ἐτέθη ἐνωρίτερον εἰς ἐν-  
έργειαν.

« Εἶπεν ἄρρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ  
ἐστι Θεός». Τὸ αὐτὸ τε εἶπε καὶ διδά-  
σκαλος ἐνὸς γωρίου τῆς Ἀμμογώ-  
στου, αὐτὸς ὅμως ὅγε «ἐν τῇ καρδίᾳ  
του» ὡς ἐκεῖνος, ἀλλὰ διὰ τῆς γλώσ-  
σης του, καὶ εἰς ἐπήκοον ἀνθρώπων  
τοὺς ὅποινυς ἐκίνηθη νὰ διδάξῃ. Φαν-  
τάσθητε λοιπὸν κατὰ πόσον εὗτος εἶνε  
ἄρρονέστερος ἐκείνου. "Α! τώρα ἐνθυ-  
μήθημεν ὅτι ἐκεῖνος βέβαια δὲν ἦτο καὶ  
διδάσκαλος. Μῆγε ὅμως τοῦ γωρίου ἐ-  
κείνου, ὅτις ἤρπαξε τὸ ρόπαλον καὶ ἔ-  
θεσεν αὐτὸ ἐν συζυγίᾳ μετὰ τῆς διδα-  
σκαλικῆς ράγεως του ἔως οὐ τὸν ἡ-  
νάγκατε—καὶ τοῦτο εἶνε τὸ νόστιμον  
—νὰ ἐπικαληται τὸν Θεὸν καὶ τοὺς  
‘Αγίους πρὸς σωτηρίαν των.

Βοὲ ἀνόητε διδάσκαλε, γιωρὶς προηγουμένως νὰ πεισθῆτε ἀνύπαρχη εἰς τὴν κεφαλήν σας νοῦς, πῶς κάμνετε τοιαύτας ἐρεύνας; Θὰ μὲ πῆτε «γιωρὶς νὰ ἔχω νοῦν πῶς δύναμαι νὰ ἐρευνῶς»; Ναί ἀλλὰ παραμοίας φιλοσοφικάς ἐρεύνας ἐνθυμούμεθα δτὶ ἔκαμνεν εἰς φρενοβλαβής, πεμφθείς ποτε εἰς Μαγαράν πρὸς ἀνάρρωσιν: «πῶς διάβολον, — ἔλεγε — τὸ ἀμπελοποῦλο μεταβάλλεται εἰς κόπρον»; Κρίμα δτὶ δὲν ζῆ διὰ νὰ τοῦ λύσητε τὴν ἀπορίαν. Καὶ λοιπὸν, ἀξιοσέβαστε διδάσκαλε, δὲν ὑπάρχει Νοῦς εἰς ὅλα τὸ ἄλλα εἴμην μόνον ἐντὸς τῆς κεφαλῆς σου; Ἀπορίας ἀξιού δποίου εἴδους ζῶον ἐν σγήματι ἀνθρώπου ἐπαγγέλλεται τὸν διδάσκαλον. Θὰ κουβεντιάσωμεν καὶ πάλιν φίλε διδάσκαλε.

Τοκογλύφος τις ἐν τῇ ἀγορᾷ μας ἐ-  
δάνεισε χωρικὸν 30 λίρας, ἀπὸ 1 Φε-  
βρουαρίου μέχρι 1 Μαΐου, διὰ μίαν δηλ.  
τριμηνίαν, καὶ εἰς τὸ γραμμάτιον ἔγρα-  
ψε 40 λίρας. Καταντᾶ λοιπὸν ὁ τόκος  
133 γρόσια τοῖς ἑκατόν. Εὔγε κύριε το-  
κογλύφε! Κλοπὴν βέβαια δὲν κάμνεις  
διότι ἔκείνη τιμωρεῖται, αὐτὸ σύμως τὰ  
ὅποιον κάμνεις δὲν εἶναι τίποτε. Δουλεύ-  
γυν τὰ ρεάλյα του αἱ; Ἐν καθαρῷ λοι-  
πὸν συνειδήσαι θὰ νηστεύῃς αὔριον τὸ  
κρέας καὶ τὸ λάδι καὶ θὰ καλῆς τοὺς  
ἄλλους ἀσεβεῖς, καὶ ὡς καλὸς χριστιανὸς  
Θὰ προσέγεγοι «εὐχαριστῶ σοι θεέ μου  
ὅτι δὲν εἴμαι καὶ ἔγκω καθὼς διὰ ἄλλοι  
ἀνθρώποι φύστες, κλέπτης, αδόκος ἀ-  
πάτεσσιν».

**ASSOCIATION FOR THE MEDICAL  
EDUCATION OF AMERICA**



Βηρυτοῦ. Η ἀρχὴ τῆς ρήξεως ἀποδίδεται εἰς φιλορεικιανό δόνο χριστιανῶν μετά την βεδούντων. Η ἀστυρομάτη ἐξ ὑπεριουέτρων ἐλαντοφιέρη ζήλου ἐσπενσεις ῥώθενται τῷ πρώτῳ, ἀλλ' οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι τῷ συνηθέστερῷ ἀντέστησαν, οἱ κώδωνες τῷ ἐκκλησιῶν ἐσήμαναν τὸν κίνδυνον, καὶ 450 χωρικοὶ ὅρμησαν πάλλοντες μαχαίρας καὶ κυρνηγετικὰ πυροβόλα. Πολλαὶ ἐκατέρωθεν ἀντηλιαχθῆσαν σφαῖραι καὶ αἱ γυναικεῖς αὐταὶ ἄψηφοτσαι τὸ πῦρ ἐπλήρουν τὰ ὅπλα τῶν συζένγων καὶ ἀδελφῶν των!

Τέλος ἀφίκετο ἐν Μάζεια δὲ στρατηγὸς Ὀσμᾶς πασσᾶς 400 ἄργων στρατιώτας τοῦ πεζικού καὶ 40 τοῦ ἵππου τῶν δραγόνων. Η δύναμις αὐτῇ διεσκόρπισε τοὺς μαχομένους καὶ συνέλαβε τὸν ἀρχηγὸν, ὃς λέγεται, τῷ χριστιανῷ μεθ' ἐπέρωτον συνερόχων. Τὸ πλεῖστον τῶν λιβόντων μέρος εἰς τὴν συμπλοκὴν κατέρρυπτεν εἰς τὸν Λίβαρον. οὐδὲν ἦττον αἱ ἀρχαὶ δὲν πάνουσι συλλαμβάνουσαι τὸν ἐν Μάζειᾳ, αἱ φυλακαὶ ἐπληρώθησαν καὶ η κοινὴ ἀγάπητησις ἐπιτείνεται.

Ἐν τῇ φοβερῇ ταντῇ ρήξῃ ἐφορεύθη εἰς δεκανεῦς καὶ ἐπληρώθη ὁ ὑπαστυρόμυος Χαβούζ ἐφέρτης. Οἱ βεδούντοι ἀπέβαλον 12 ἄρδας. Αἱ ζημίαι τῶν χριστιανῶν ἀγροῦνται· μίαν μόρον γυναικα μετέπερον εἰς τὸ στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον· η δυστυχὴς φέρει τραῦμα μαχαίρας κατεργάθη ὑπὸ ἀγρίουν βεδούντον.

#### Παρίσιοι 18

Η ἐπιτροπὴ τῆς βουλῆς εἶτε ἐναρτία εἰς τὴν ψῆφον τῆς βουλῆς. Οἱ Τιράροι, θὰ διατηρήσῃ τὸ χαρτοφυλάκιον του.

Η ἐν Δαμασκῷ ἀράκησις ἀπέδειξεν δὲν τὸ γαλ. προξενεῖον δὲν παρεβιασθη.

#### Λορδός 20

Τὸ Βέλγιον προσχωρεῖ εἰς τὴν κατάργησιν τῶν βραβειῶν τῆς εξαγωγῆς τῆς Ζαχάρεως.

#### Πετρούπολις 20

Δε μέτοποίσταν κοινῆς διενθετήσεως τῶν πραγμάτων η Ρωσσία ἐπιθυμεῖ δῆνε.

#### 21. ΕΠΙΦΥΛΑΣ Τὰ κυριώτερα ἴστορικὰ γεγονότα (συνέχεια)

116. Ἐκφρασης στάσεως τῶν Ιουδαίων κατὰ τῶν Ρωμαίων ἐν Αλγύτῳ, Κυρῆγη καὶ Κύπρῳ, κατεκρεσύρησαν οὗτοι ἐν Κόπρῳ 240,000 Ἑλλήνων καὶ Ρωμαίων καταστρέψαντες καὶ τὴν Σαλαμίνα.

136. Οἱ Αδριανὸς ἔθνατος 580,000. Ιουδαίων καὶ ἐπώλησε τὸν ἐπιζησαντας ἐν τῇ περιπόστῳ πανηγύρει τῆς Τερεβίνθου καὶ ἐν Γάζα. Ἐκτοτε χρονολογεῖται ἡ τῶν Ιουδαίων διασπορὰ καὶ ἡ ἐπὶ ποιηθήθων ἀπαγρεύσις τῆς διαμονῆς αὐτῶν ἐν Κύπρῳ. (Τὴν ἀπαγρεύτυτην ταύτην διέπατεν μέχρι τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς οὐδεμία οἰκογένεια Ιουδαίη ἦθετον).

280. Δεκαπετὰ ἐτῶν ἀνομδρίζενται Κύπρῳ καὶ ἀντὸν τὸ πόσιμον διάδοχον ἐξελίκενται, ἐπήνεγκε τὴν πλῆρη τοῦ τόπου ἐρημωσίαν.

325. Οἱ Κωνσταντίνος καταργεῖ τὰς μανομετρίας τῶν δόλατῶν.

—Η κράτη σύλλογον τοῦ Σύνοδου ἐν Νίκαιᾳ τῆς Βούριας ἐν ἦ τὰ δέρματα τοῦ Ἀρείου κατεδικάσθησαν.

326. Η ἀνακλυσή τοῦ τιμέος Σταύρου ὑπὸ τῆς μακεδονίας Ελένης.

—Η Ἀγία Ελένη ἐπετίθεσσα τοῦ Ιησούτου ἀπεσάβατο πάρη τὰς ἀσβετάς τοῦ Βαπτιστήριου, διηγέρει δύο νεαρούς τὴν ένα ἓν τῆς γαστρὸς τῆς Τόγχης, τὸν δὲ δίλλεν τοῦ τοῦ Σταύρουν, παῖδας τοῦ εἰσεπιθετούντος τοῦ πάτερος καὶ τοῦ διαποιητούντος τοῦ πατέρος τοῦ πάτερος τοῦ Ιησούτου.

327. Τοῦτον τοῦ Ιησούτου διάδοχον, τοῦ

αἱ δυνάμεις κηρύσσωσι τὴν κυβέρνησιν τοῦ πείρητος Ἀλεξανδρίου ὡς ἐναρτίας εἰς τὴν συντήρησην τοῦ Βερολίνου.

#### Βερολίνοι 13.

Η κατάστασις τοῦ ἀδτοκατορίκου πρίγκηπος ἐμποιεῖ ἀνησυχίας, διότι δὲν ἐπαρέχονται αἱ δυνάμεις του.

#### Λορδός 17.

Ο σίρο Φέργκουσον ἀγρετται ῥώθενται τὰ προσαγάγητα διπλωματικὰ ἐγγραφὰ τὰ ἀποδεῦτα εἰς τὴν κατάστασιν τῶν Εὐρωπαϊκῶν πραγμάτων. Ο κ. Λιβοντέρος προεπειν δὲν διαφωτίσει τὸ πῦρ ἐπλήρουν τὰ ὅπλα τῶν συζένγων καὶ ἀδελφῶν των!

Ἐν Δούρδῃ δὲ κ. Φίλοθος γλαδιστωρικὸς ἐτίκησε τὸν κ. Δάλην ἐισιτικὸν διὰ πλευρογήρας 3,600 γύνων, ἀντικαθίστων τὸν κ. Λίκαρτο γλαδιστωρικὸν βούλευτην παραιτηθέντα. Τὸ σχέδιον τοῦ κανονισμοῦ τῶν ἐργασιῶν τῆς βουλῆς πρὸ τὸν Κοροτήτων αὐδένει τὴν ἐξουσίαν τοῦ προέδρου.

#### Παρίσιοι 18.

Ο κ. Τιράρος ἀπτήθη ἐν τῇ βουλῇ ἐν ζητήματι οἰκονομικῷ, σκέπτεται δὲ ῥώση τὴν παραιτησίαν του.

#### Βιέννη 16.

Η Ρωσσία ἀρέστοντα τοῖς διαπραγματεύσεων περὶ τῆς Βούλγαρίας

#### ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Κρασία ἄπισσα . . . . .	γρ. . . . .	120) — 135
συνήθη . . . . .	" . . . . .	80 — 112
κόκκινα γλαστρένα . . . . .	" . . . . .	40 — 50
ξυνισμένα . . . . .	" . . . . .	20 — 30
βακαλαΐδια 19 βλ. ἡ σκ. παρ. . . . .	" . . . . .	45
Χαρούπια εἰς τὰς ἀπειδήκας . . . . .	γρ. . . . .	82 — 83
τὸ χαλαπικὸν καντάρι . . . . .		

(Με λίστα Αγγλίας 132)

#### ΕΙΔΑΘΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἐν τῷ καταστήματι τοῦ κ. Βασιλείου Ζ. Μαρκίδου δόδος Αγ. Γεωργίου,

Μεγάλου Κωνσταντίνου μετενεγκόντος τὸν θρόνον τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας εἰς τὸ Βυζαντίον, ἐπερ ὀνόμασε «νέαν Ρώμην». Ἄλλ' ὁ κύριος ὀνόμασεν αὐτὸν πρὸ τοῦ τοῦ αὐτοκράτορος «Κωνσταντίνοπολιν».

331. Οἱ Κωνσταντίνος ἐπράσταξεν γὰρ κρημνούσιον ἔλοιπον τοῦ πατέρος τοῦ Αθηνῶν.

332. Οἱ Κωνσταντίνος κατέζει ἐν Κωνσταντίνοις τὴν ἀπαγρεύσιν τῶν διαμονῆς αὐτῶν ἐν Κύπρῳ. (Τὴν ἀπαγρεύτυτην διέπατεν μέχρι τῆς Τόγχης).

333. Οἱ Κωνσταντίνος διέπατεν τὴν ἀπειδήκην τῶν Αγίων Αποστόλων διά τοῦ πατέρος τοῦ Αθηνῶν.

334. Οἱ Κωνσταντίνος κατέζει τὴν πλήρη τοῦ τόπου της διάσπασης.

335. Οἱ Κωνσταντίνος κατέζει τὴν πλήρη τοῦ τόπου της διάσπασης.

336. Οἱ Κωνσταντίνος κατέζει τὴν πλήρη τοῦ τόπου της διάσπασης.

337. Οἱ Κωνσταντίνος κατέζει τὴν πλήρη τοῦ τόπου της διάσπασης.

338. Οἱ Κωνσταντίνος κατέζει τὴν πλήρη τοῦ τόπου της διάσπασης.

339. Οἱ Κωνσταντίνος κατέζει τὴν πλήρη τοῦ τόπου της διάσπασης.

340. Οἱ Κωνσταντίνος κατέζει τὴν πλήρη τοῦ τόπου της διάσπασης.

341. Οἱ Κωνσταντίνος κατέζει τὴν πλήρη τοῦ τόπου της διάσπασης.

342. Οἱ Κωνσταντίνος κατέζει τὴν πλήρη τοῦ τόπου της διάσπασης.

343. Οἱ Κωνσταντίνος κατέζει τὴν πλήρη τοῦ τόπου της διάσπασης.

344. Οἱ Κωνσταντίνος κατέζει τὴν πλήρη τοῦ τόπου της διάσπασης.

345. Οἱ Κωνσταντίνος κατέζει τὴν πλήρη τοῦ τόπου της διάσπασης.

346. Οἱ Κωνσταντίνος κατέζει τὴν πλήρη τοῦ τόπου της διάσπασης.

347. Οἱ Κωνσταντίνος κατέζει τὴν πλήρη τοῦ τόπου της διάσπασης.

348. Οἱ Κωνσταντίνος κατέζει τὴν πλήρη τοῦ τόπου της διάσπασης.

349. Οἱ Κωνσταντίνος κατέζει τὴν πλήρη τοῦ τόπου της διάσπασης.

350. Οἱ Κωνσταντίνος κατέζει τὴν πλήρη τοῦ τόπου της διάσπασης.

351. Οἱ Κωνσταντίνος κατέζει τὴν πλήρη τοῦ τόπου της διάσπασης.

352. Οἱ Κωνσταντίνος κατέζει τὴν πλήρη τοῦ τόπου της διάσπασης.

353. Οἱ Κωνσταντίνος κατέζει τὴν πλήρη τοῦ τόπου της διάσπασης.

354. Οἱ Κωνσταντίνος κατέζει τὴν πλήρη τοῦ τόπου της διάσπασης.